

28- Begynnelsen av uppenbarelsen del 2

Innehåll

28- Början av uppenbarelsen 2 Den sanna drömmen Ängelns (Jibrils) nedstigning Uppenbarelsens avbrott Fyrtioårsåldern

28- Början av uppenbarelsen del 2

Vid det förra tillfället lämnade vi Profeten ﷺ när han kände en verklig främlingskap bland Mekkas folk. Han hade därför tagit Hira-grottan på Jabal al-Nur som plats för avskildhet ﷻ. Han brukade ta med sig proviant för flera nätter och tillbringade en hel månad varje år – i Ramadan – i grottan för att dra sig undan från Mekka, dess avgudar, dess oväsen och dess larm. Han isolerade sig från livets sysslor och från människorna, för att frigöra sitt hjärta, sitt sinne och sina känslor för reflektion, eftertanke och kontemplation över universums tecken och Guds storhet och makt.

Grottans läge hjälpte honom med detta, eftersom den var omgiven av berg som stod som om de tillbad Gud, och en klar blå himmel. Den som satt i grottan kunde dessutom se Ka'ba om han hade god syn.

Han ﷺ tillbringade sina dagar i reflektion och eftertanke, och sina nätter i åkallan, tillbedjan och innerlig bön. Avskildhet är en av de viktigaste sakerna som hjälper människan att reflektera, kontempera och rannsaka sig själv, att frigöra hjärtat från distraktioner. Det är lämpligt för varje muslim att ge sig själv en period av avskildhet då och då, eftersom det är ett av de viktigaste sätten att behandla hjärtat i tider av prövningar.

Vi menar inte med avskildhet att man ska lämna samhället, utan att varje människa behöver en stund där hon är ensam med sig själv – tänker, reflekterar, rannsakar sig själv, är ensam med sin Herre, åkallar Honom, ödmjucar sig inför Honom och ber Honom om hjälp att stå emot världens prövningar och utföra sina plikter på bästa sätt.

Idag, om Gud vill, fortsätter vi att tala om början av uppenbarelsen, som kom i Umm al-Mu'minin A'ishas ord, där hon sade:

”Det första som uppenbarelsen började med för honom ﷺ var den sanna drömmen. Han såg ingen dröm utan att den kom lika klar som morgonljuset. Och avskildhet gjordes älskad för honom ﷺ.”

Den sanna drömmen

Alltså: det första som Profeten ﷺ började med var den sanna drömmen. A'isha syftar här på de direkta tecknen på uppenbarelsen, eftersom det fanns många andra tecken i Profetens liv som visade att Muhammad ibn Abd Allah inte levde som andra människor. Vi har tidigare talat om några av dessa tecken, såsom bröstets öppnande, stenens hälsning till honom ﷺ, molnet som gav honom skugga, och mycket annat.

Det första som uppenbarelsen började med var alltså den sanna drömmen – början på själva uppenbarelseprocessen.

Ängels (Jibrils) nedstigning

Den sanna drömmen var en förberedelse för Profeten ﷺ och för människorna omkring honom inför Jibrils nedstigning. Om uppenbarelsen hade börjat plötsligt, utan att han tidigare sett en ängel, kunde han ha blivit rädd och inte kunnat ta emot uppenbarelsen.

Av Guds visdom kom därför uppenbarelsen först i drömmar, så att han skulle vänja sig vid den.

Ingen del av Koranen uppenbarades i sömnen – hela Koranen uppenbarades i vaket tillstånd.

Profeten ﷺ såg dessa sanna drömmar i **sex månader** innan Jibril kom till honom – och sex månader är exakt **en fyrtiosjättedel av 23 år**, vilket är anledningen till att den sanna drömmen är ”en del av 46 delar av profetskapet”.

Han såg ingen dröm utan att den kom lika klar som morgonljuset – fullständig, tydlig, utan att något av dess innebörd saknades. Den etsade sig fast i hans hjärta och sinne och inträffade exakt som han sett den.

Det var som om drömmarna sade till honom:

”Bakom denna materiella värld finns en annan värld – den osynliga världen.”

Därför började Profeten ﷺ förbereda sig för att ta emot uppenbarelse från denna osynliga värld.

Uppenbarelsens avbrott

När Profeten ﷺ dog upphörde uppenbarelsen helt. Profetskapet avslutades, och ingen människa kan efter honom veta det osynliga – förutom genom **sanna drömmar**, som är glada budskap för den troende.

Drömmar har en stor ställning i islam:

- Ibrahim såg i en dröm att han slaktade sin son – och han lydde, eftersom profeters drömmar är uppenbarelse.
- Yusuf såg solen och månen och elva stjärnor böja sig för honom – och det inträffade många år senare.
- Profeten ﷺ såg i en dröm att fienden var få till antalet inför slaget vid Badr – vilket stärkte de troende.
- Othman såg i en dröm Profeten, Abu Bakr och Omar säga till honom: ”Bryt din fasta hos oss ikväll” – och han blev martyr samma dag.

Här måste vi skilja mellan **profeters drömmar** och **våra drömmar**:

- Profeters drömmar är **uppenbarelse**.
- Våra drömmar är **inte** uppenbarelse och leder inte till religiösa lagar.
- De kan vara glada budskap, men de kan också behöva tolkning – och

tolkningen kan vara rätt eller fel.

Fyrtioårsåldern

När Profeten ﷺ nådde fyrtio års ålder kom uppenbarelsen.

Fyrtioårsåldern har en särskild betydelse i människans liv. Gud nämner den uttryckligen:

”När han når sin fulla kraft och når fyrtio års ålder säger han: ’Herre, låt mig vara tacksam för Dina gåvor...’”

Vid fyrtio:

- når människan sin fulla mognad,
- blir hennes omdöme som skarpast,
- minskar de kroppsliga drifterna,
- och de intellektuella och andliga krafterna fulländas.

Imam al-Razi säger:

- ”Att nå sin fulla styrka” är en sak,
- ”att nå fyrtio” är en annan.

Vid fyrtio avslutas ungdomens period och visdomens period börjar.

Det är därför de flesta profeter sändes vid fyrtio.

När Profeten ﷺ nådde fyrtio började han leda världen. Innan detta hade han ingen ledarroll i Mekka – allt var förberedelse.

Detta är en viktig läxa för varje muslim:

Den som fyllt fyrtio har inte missat tåget. Tvärtom – det är nu hans bästa tid kan börja.

Det är en tid för:

- självreflektion,
- omvärdering,
- nya beslut,
- och mogna handlingar.

Den återstående delen av livet kan bära mer välsignelse än allt som gått,

om avsikten är ren.

Avslutning

De fyrtio åren före uppenbarelsen var en lång period i förhållande till Profetens liv – han levde 63 år, varav 40 före profetskapet och 23 efter.

Dessa fyrtio år var **en gudomlig utbildning**, en förberedelse, en formning av Profeten ﷺ under Guds omsorg.

Gud kunde ha förberett honom på ett år – eller en dag – men Han ville lära oss:

Att stora uppdrag kräver lång förberedelse. Att stora själar formas långsamt. Att profeter inte improviseras – de byggs.

Och lovprisad vare Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)